

Mùa hè dâng Phât đóa sen, Đã m̄c lên gīa b̄n đ̄n c̄i nḡi

Bao nhiêu phīn mūn l̄ng r̄i, H̄ng th̄m t̄a đ̄i m̄t tr̄i tr̄i nguyên

Đóa sen dâng Phật

Mùa hè dâng Phật đóa sen
Đã mọc lên giữa bùn đen cõi người
Bao nhiêu phiền muộn lắng rồi
Hương thơm tỏa dưới mặt trời trinh nguyên
Nắng mưa là mối lương duyên
Tám thân tứ đại và miền vô ưu
Cuộc đời có đại hoang vu
Tham lam độc ác rồi mù lưới giăng
Ngón tay Phật chỉ dưới trăng
Rừng bao nhiêu lá sánh bằng khổ đau
Con chim vừa mổ trái sầu
Hạt thiền chín rụng áo nâu sân chùa
Tiếng chuông nào thoảng bốn mùa
Đã nghe bánh pháp Đại thừa chuyển luân
Khói trời bàng bạc thanh tân
Đóa tâm sen nở vô ngần tinh khôi
Mặt ao lồng lộng mây trời
Cửa vô thường mở thánh thoi sông dài
Gương sen soi bóng Như Lai
Nhụy vàng bông trắng thơm ngoài lá xanh...

NGUYỄN THÁNH NGÃ